

„Азъ не говорѣхъ за рожденіе плотско,“ продължавалъ Той, „но за възрожденіе-то духовно. Не удивлявай ся на това, что ти рекохъ, че человекъ трѣбва да ся роди изново. Духа-тъ духа, гдѣто ище, и гласа-тъ му чуешъ, но не знаешъ, откъдѣ иде и кѣдѣ отива: точно така быва со всѣкого, който е роденъ отъ Духа“.— „Но какъ може това да стане?“ попыталъ Никодимъ.— „Ты си учитель Израилевъ, и не знаешъ ли това?“ отговорилъ Исусъ Христосъ. „Азъ ти говорѣхъ за онова, что знаѣхъ; Азъ свидѣлствувамъ за онова, что сѣмъ видѣлъ; и вы не пріимате свидѣтельство-то Ми. Сега, когато ви говорѣхъ за земны-тъ работы, вы не вѣрвате; а какъ можете да повѣрвате, кога начинъ да ви говорѣхъ за небесны-тъ? Никой не е възлазилъ на небо-то, освѣнъ само оно-гова, който е слѣзълъ отъ небо-то, Сынъ человѣческій, който е на небо-то. Както вознесе Моисей змѣѣ-тъ въ пустынь-тъ, така ще бѣде вознесенъ и Сынъ человѣческій, та всѣкий, който вѣрва въ Него, да не погыне, но да пріиме животъ вѣчный. Богъ тѣй обыча человекъ-тъ, чтото е далъ за нихъ Сына Своего, за да пріиматъ животъ вѣчный. Той е испратилъ въ мѣръ Сына Своего не да сѣди мѣръ, но за да го спаси. Който вѣрва въ Сына, нѣма да бѣде осѣденъ; а който не вѣрва, той е вече осѣденъ, зачото не е повѣрвалъ въ единороднаго Сына Божіа. Свѣтъ дойде въ мѣръ, но человекъ-тъ возлюбихъ темнотѣ, зачото въ темнотѣ-тъ можѣтъ подобръ да скриватъ лоши-тъ си работы. Който чини зло, той ненавижда свѣтлинѣ-тъ и не иде камъ свѣтлинѣ-тъ, за да не види никой лоши-тъ му работы; но праведенъ человекъ нѣма нуждѣ да ся скрива: той иде камъ свѣтлинѣ-тъ, за да видятъ всички работы-тъ му, които сѣ согласны съ воля-тъ Божіа“ (Іоан. III. 1—21).

Подиръ това Исусъ Христосъ останѣлъ още нѣколко время въ Іудеѣ и училъ въ синагогы-тъ. Но Фарисеи-тъ, като ся научили, че Исусъ придобыва ученицы, хванѣли